

OPEN ACCESS

Manuscript ID:
TAM-060420224707

Volume: 6

Issue: 4

Month: April

Year: 2022

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

Received: 25.01.2022

Accepted: 16.03.2022

Published: 01.04.2022

Citation:

Suba, T., and K. Aji.
"Bharathidasan's Tamil
Patriotism Manifested
in the Kudumba
Vilaku Book." *Shanlax
International Journal of
Tamil Research*, vol. 6,
no. 4, 2022, pp. 26-31.

DOI:

[https://doi.org/10.34293/
tamil.v6i4.4707](https://doi.org/10.34293/tamil.v6i4.4707)

*Corresponding Author:
subabennet40@gmail.com

Bharathidasan's Tamil Patriotism Manifested in the Kudumba Vilaku Book

T. Suba

Reg. No: 20123014022016

Research Scholar, Department of Tamil

Annai Velankanni College, Tholayavattam, Nagercoil, Tamil Nadu, India

 <https://orcid.org/0000-0001-9161-7644>

Dr. K. Aji

Supervisor, Assistant Professor, Department of Tamil

Annai Velankanni College, Tholayavattam, Nagercoil, Tamil Nadu, India

Abstract - Bharathidasan sang that our life and our prosperity have not faded and that Tamil is our breath, chanting 'Sange Mulangu' and doing heroic deeds with red blood. One of his works, The Family Lantern, highlights the idea of a good family university. The book has five sections: One Day Event, Hospitality, Marriage, Maternity and Elderly Love. He has created the events that take place in every part of life with a beautiful sense of humor. His Tamil patriotism can be known through this study.

Key Words: Bharathidashan Poems, Kudumba Vilaku, One Day Events, Hospitality, Marriage, Maternity, Elderly Love

References

1. Bharathidashan. 1996. Kudumba vilakku, Chennai, Manikkavasakar Publication.

This work is licensed
under a Creative
Commons Attribution-
ShareAlike 4.0
International License

குடும்ப விளக்கு நூலில் வெளிப்படும் பாரதிதாசனின் தமிழ்ப்பற்று

தா. சபா

பதிவு எண் : 20123014022016

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழாய்வு மையம்
அன்னை வேளாங்கண்ணி கல்லூரி, தொலையாவட்டம்

முனைவர் க. அஜி

நெறியாளர், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழாய்வு மையம்
அன்னை வேளாங்கண்ணி கல்லூரி, தொலையாவட்டம்

ஆய்வுச் சுருக்கம்

எங்கள் வாழ்வு எங்கள் வளமும் மங்காத தமிழென்று சங்கே முழங்கு என்று முழக்கமிட்டு, செங்குருதி தனில் கமழ்ந்து வீரம் செய்கின்ற தமிழ் எங்கள் மூச்சாம் என்றும் பாடியவர் பாரதிதாசன். அவருடைய படைப்புகளுள் ஒன்றான குடும்ப விளக்கு நூல் நல்லதொரு குடும்பம் பல்கலைக்கழகம் என்பதை எடுத்தியம்புகிறது. இந்நூலில் ஒருநாள் நிகழ்ச்சி, விருந்தோம்பல், திருமணம், மக்கட்பேறு, முதியோர் காதல் என்னும் ஐந்து பகுதிகள் உள்ளன. பாவேந்தர் வாழ்வின் ஒவ்வொரு பகுதிகளில் நிகழும் நிகழ்வுகளைத் தமிழுணர்வோடு படைத்தருளியிருக்கிறார். அவரது தமிழ்ப்பற்றை இவ்வாய்வின் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

முக்கியச் சொற்கள்: பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள், குடும்ப விளக்கு, ஒருநாள் நிகழ்ச்சி, விருந்தோம்பல், திருமணம், மக்கட்பேறு, முதியோர் காதல்

முன்னுரை

இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து மறைந்த கவிஞர்களுள் ஒருவர் பாரதிதாசன். பாரதியின் மேல் கொண்டிருந்த பற்றினால் தனது பெயரைப் பாரதிதாசன் என மாற்றிக்கொண்டார். வாழ்நாள் முழுவதும் தமிழுக்காக, தமிழ் மக்களுக்காக, தமிழ்நாட்டுக்காக வாழ்ந்தவர். இவ்வாய்வு குடும்ப விளக்கு நூலில் வெளிப்படும் பாரதிதாசனின் தமிழ்ப் பற்றினை முன்வைக்கின்றது.

குடும்ப விளக்கு அறிமுகம்

பாரதிதாசனின் படைப்புகளுள் முக்கியமான படைப்பு குடும்பவிளக்கு ஆகும். சிறந்ததொரு குடும்பம் பல்கலைக்கழகமே என்னும்

சூற்று குடும்பவிளக்கு நூல் மூலம் நிரூபிக்கப்படும் உண்மையாகும். இதில் ஒரு சிறந்த குடும்பத்தின் நல்லியல்புகள் சொல்லோவியமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளன. ஒருநாள் நிகழ்ச்சி, விருந்தோம்பல், திருமணம், மக்கட்பேறு, முதியோர் காதல் என்னும் ஐந்து பகுதிகள் உள்ளன. இவ்வைந்து பகுதிகளிலும் பாரதிதாசனின் தமிழ்ப்பற்று மிளிர்கின்றது.

ஒருநாள் நிகழ்ச்சி

ஒரு குடும்பத்தில் காலை முதல் இரவு வரை நிகழும் செயல்பாடுகளை எல்லாம் ஒழுங்குபடுத்தி ஒருநாள் நிகழ்ச்சி எனும் தலைப்பில் பாரதிதாசன் விளக்கும்போது தனது தமிழ்ப்பற்றினை வெளிப்படுத்துவதைக் காணமுடிகிறது.

தமிழுக்கு அமுதென்று பேர்- அந்தத் தமிழின்பத் தமிழ்எங்கள் உயிருக்கு நேர் என்று கூறிய பாரதிதாசன் தனது குடும்ப விளக்கு நூலில்,

முற்படிவ் ஆகாததுண்டா? எப்ப டிக்கும் முதற்படியாய்த் தமிழ்ப்படிக்க வேண்டும் என்றாள். (பக். 21)

என்று கூறுவதன் மூலம் தமிழ் படிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துவதை உணர முடிகின்றது. தமிழர் வாழும் தமிழ் நாடு வளர வேண்டும்; அதற்காக உயிரையும் தருவேன் என்பதுதான் பாரதிதாசனின் கொள்கை. இதனை,

விழுந்ததமிழ் நாடுதலை தூக்க என்றன் உயிர்தனையே வேண்டிடினும் தருவேன் (பக்.21)

என்று மணவழகன் வாயிலாகக் கூறுகிறார்.

ஒரு நாள் நிகழ்ச்சியில் தமிழிசை பாடினாள் (பக்.2), தமிழ் பாடென்றான் (பக்.13)

என்னும் தொடர்களை நோக்கும்போது பிறமொழி இசைப்பாடல்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல் தமிழ் மொழிக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளார் என்பது தெரிகின்றது. யாழிசை இசைப்பதைத் தெளிதமிழ் பவனி வந்தாள் (பக்.13) என்று குறிப்பிடுகிறார். எழில் தங்கம் தன் குழந்தைகளுக்கு அமுது படைத்து வழங்கியதைப் பழந்தமிழ்ப் பொருளை அள்ளிப் படித்தவர் விழுங்குதல் போல் (பக். 13) இருந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

விருந்தோம்பல்

தமிழர்கள் தேவருலகிலுள்ள அமிழ்தம் கிடைத்தாலும் தனித்து உண்ண மாட்டார்கள். பிறர்க்குக் கொடுத்துதான் உண்பார்கள். விருந்தோம்பல் என்பது அவர்களுக்குரிய தனிப்பண்பு ஆகும். பாரதிதாசனும் தனது குடும்ப விளக்கு நூலில் விருந்தோம்பல் என்னும் ஒரு பகுதியைப் படைத்துச் சிறப்பிக்கிறார்.

தேன் இனிமையானது; தேனை விரும்பாதவர் எவருமில்லர். அத்தகைய தேன் அதிக

அளவு உண்டால் தெவிட்டும் தன்மை உடையது. பாரதிதாசனோ தமிழைத் தேனுக்கு உருவகப்படுத்தி விட்டு தமிழ் படிக்கப் படிக்கத் தெவிட்டாது என்பதைத் தமிழ்த்தேனும் தெவிட்டல் உண்டா? (பக்.53) என்று வினா எழுப்பிச் சிந்திக்க வைக்கிறார்.

நகைமுத்து பேசும் செந்தமிழ் பேச்சைக் கேட்டு வியப்புற்ற வேடப்பன், பேசும் பேச்சால் சிறந்திருக்கும் செந்தமிழுக்கும் சிறப்பைச் செய்தாள் (பக். 60) என்று கூறுவதன்மூலம் பாரதிதாசன், நாம் பேசும்போது செந்தமிழையே பேச வேண்டும் என்பதையே விரும்புகிறார்.

திருமணம்

வேடப்பன் நகைமுத்துவினமீது கொண்ட காதலால் அவளைக் காண்பதற்குச் செல்கிறான். அவளை வீட்டின் பின்புறத்தில் காண நேர்ந்ததைப் பழந்தமிழ்ச் சுவடித் தேனைப் பருகுவான் எதிரிற் கண்டாள் (பக். 68) என்று கூறுகிறார். இத்தொடரில் பாரதிதாசன் நாமும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைக் கற்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தவே வேடப்பனைப் பழந்தமிழ்ச் சுவடித் தேனைப் பருகியவன் என்று நயம் பட எடுத்துரைக்கிறார். நகைமுத்து தனது தம்பி பள்ளிக்கூடத்திற்குச் சென்றதைச் செந்தமிழ்ப் பள்ளி சென்றார் சிறியவர் (பக். 68) என்று வேடப்பனிடம் கூறுவதன்மூலம் பள்ளிக் கூடமானது செந்தமிழ் கற்பிக்கும் இடமாக இருப்பதாகப் பாரதிதாசன் குறிப்பிடுகிறார்.

பத்து மணி அளவில் மாமர நிழலில் நகைமுத்து படித்துக் கொண்டிருந்ததைத் தெள்ளு தமிழில் செலுத்தியிருந் தாள்கருத்தை (பக். 73) என்று கூறுவதன் மூலம் தமிழை நாமும் விரும்பிக் கற்க வேண்டும் என்பதையே பாரதிதாசன் வெளிப்படுத்துகிறார்.

வேடப்பன், நகைமுத்து இருவரின் திருமணத் தன்று திருமணப்பந்தலின் மணவறையினுள் செல்வதற்கு மணமக்களை அழைத்தவர் தமிழ்ப்

பெரியார் என்பதை, வருக திருமண மக்கள்! என்று திருந்து தமிழ்ப் பெரியார் அழைத்தனர் (பக்.81) என்கிறார். எந்த ஒரு மதத்தலைவருக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல் திருமணத்தை நடத்த தமிழ்ப்பெரியார்க்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்ததன்மூலம் அவரது தமிழ்ப்பற்று புலப்படுகிறது. திருமணத்திற்கு வந்தவர்களுக்குக் கமழும்நீர் தெளித்துக் கமழ்தார் சூட்டி வெற்றிலை பாக்கு விரும்பி அளித்தார் (பக்.82) என்பதைத் தமிழின் சீர் போல் (பக். 82) என்று உவமை நயம்படக் கூறுகிறார்.

மக்கட்பேறு

திருமணத்தின்போது மணமக்களைப் பதினாறு செல்வங்களும் பெற்று வாழ்க என்று வாழ்த்துவார். அவற்றுள் ஒரு செல்வம் தான் மக்கட்பேறு. இது இல்லற வாழ்க்கையில் பெறக்கூடிய செல்வங்களில் சிறந்த செல்வமாகக் கருதப்படுகிறது. எனவேதான் பாரதிதாசன் மக்கட்பேறு என்னும் ஒரு பகுதியை அமைத்து அதன்வழியாகத் தமிழ்ப் பற்றினை வெளிப்படுத்துகிறார்.

புகழ்மிக்கு வாழ்க ! வாழ்க ! எனத்தமிழ்ப் புலவர் வாழ்த்த நகைமுத்து நல்வே டப்பன் மணம்பெற்று வாழ்கின்றார்கள் (பக். 85) என்னும் பாடல் அடிகளில் தமிழ்ப்புலவர் மணமக்களை வாழ்த்தியதாகக் கூறுகிறார். மணமக்களை வாழ்த்த தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு அங்கீகாரம் கொடுத்ததன்மூலம் அவரின் தமிழ்ப்பற்று தெளிவாக விளங்குகிறது.

வேடப்பன், நகைமுத்து இருவருக்கும் பிறந்த குழந்தையின் பெயர்ச்சூட்டு விழா நிகழ்ச்சியில் தமிழிசையே இசைக்கப்பட்டது என்பதை மூவேந்தர் காத்த இன்ப முத்தமிழ் இசையுங் கேட்டார் (பக்.97) என்னும் தொடர் விளக்குகிறது. வேடப்பன் தனது அன்னையிடமிருந்து (எழில் தங்கம்) குழந்தையைக் கையால் வாங்கித் தமிழ்ப் பெரியார் பால் தந்தான் (பக். 99) எனும் தொடரின் மூலம் தமிழ்ப்புலவரே பெயர்ச்

சூட்டு விழாவில் முக்கியத் தலைவராகக் கருதப்பட்டார் என்பது புலப்படுகிறது. தமிழர்களின் குழந்தைகளுக்குத் தமிழ்ப் பெயர்கள் சூட்டுவதில் அதிக ஆர்வம் காட்டியவர் பாரதிதாசன் என்பதைத் தமிழரின் தமிழ்க் குழந்தை தமிழ்ப் பெயர் பெறுதல் வேண்டும் (பக். 99) என்னும் பாடல் அடி உணர்த்துகிறது.

இன்று குழந்தைகளுக்குத் தமிழ்ப் பெயர்களைச் சூட்டும் பெற்றோர்களைக் காண்பது அரிதாகவே உள்ளது. ஆனால் பாரதிதாசனோ குழந்தைக்கு அமிழ்தம்மை (பக். 100) என்று பெயர் சூட்டியதாகக் குறிப்பிடுகிறார். அமிழ்தென்று பெயர் அமைப்போம் அமிழ்தம்மை நாளும் வாழ்க! தமிழ் வாழ்க! தமிழர் வாழ்க! (பக். 100) என்று அறிவில் மூத்தார் வாழ்த்தியதோடு தமிழர்க்கு நன்றி கூறி வெற்றிலை பாக்குத் தந்து தமிழ் பாடி இசை நடத்தி வேடப்பன் தன்னை கூப்ப அமிழ்தம்மை நாளும் வாழ்க (பக்.100) என்று மற்றெல்லாரும் வாழ்த்திப் பாடிச் சென்றதாகக் குறிப்பிடுகிறார் பாரதிதாசன்.

குழந்தையைத் தூங்க வைக்கப்பாடுகின்ற தாலாட்டுப் பாட்டிலும் பாரதிதாசனின் தமிழ்ப்பற்று இழையோடுகிறது. அமிழ்தம்மையைத் தூங்க வைக்க நகைமுத்து தாலாட்டுப் பாடியதைப் பாரதிதாசன், தன்னேரிலாத தமிழே தமிழ்ப் பாட்டே (பக். 102) என்று அமிழ்தம்மையை விளிப்பதாகக் கூறுகிறார். செல்வத் தமிழ்வேந்தர் போற்றும் செந்தமிழான கல்விக் கரசி கலைச்செல்வி ஓளவை இனியும் தமிழ் காத்தே இந்நாட்டைத் காக்க நினைத்து வந்தான் என்னிலவள் நீதானோ என்கிளியே? (பக்.103) என்று எழில்தங்கம் தமிழ்வேந்தர்கள் போற்றும் செந்தமிழை வளர்த்த ஓளவையைப் போல் இனியும் தமிழைக் காத்து, தமிழ்நாட்டை வளர்க்க வந்தவள்தான் அமிழ்தம்மை என்று தாலாட்டுப் பாடுகிறாள். தமிழ்மொழி இல்லையெனில் தமிழர் இல்லை; தமிழர் இல்லையெனில் தமிழ்நாடு இல்லை. எனவே தமிழ்மொழியைக் காக்க, தமிழ்நாட்டைக் காக்க அமிழ்தம்மை

வந்ததால் தமிழும் தமிழ்நாடும் நிலைபெற்று நிற்கும் என்று கூறிப் பாரதிதாசன் பெருமிதப்படுகிறார்.

நாட்டு மறவர்குல நங்கையரைச் செந்தமிழின் பாட்டாலே அமிழ்தொக்கப் பாடிடுவார் நற்காக்கைப் பாடினியார் நச்செள்ளை பார் புகழும் மூதாட்டி கூடி உருவெடுத்தார் என்றுரைத்தால் நீதானோ? அண்டும் தமிழ் வறுமை அண்டாது காக்கவந்த எண்டிசையும் போற்றும் இளவெயினி நீதானோ? தக்கபுகழ்ச் சோழன் தறுகண்மை பாடியவள் நக்கண்ணை என்பவளும் நீதானோ நல்லவளே! கற்றோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே வாளோடு முற்றோன்றி மூத்த குடியின் திருவிளக்கே (பக்.104) என்னும் பாடல் அடிகளில் எழில்தங்கம் தமிழ்ப் புலவர்களான காக்கைப்பாடினியார், நச்செள்ளையார், இளவெயினியார், நக்கண்ணையார் போன்றோரைக் குறிப்பிட்டு அவர்கள்தாம் அமிழ்தம்மை என்றும், கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே தோன்றிய மூத்த குடியான தமிழ்க் குடியில் தோன்றிய குலவிளக்கு அமிழ்தம்மை என்றும் கூறுவதாகப் பாரதிதாசன் குறிப்பிடுவதன் மூலம் தமிழ்ப் பற்று தெளிவாகப் புலப்படுகிறது.

ஓராண்டு அகவை நிறைந்தபின் அமிழ்தம்மையை அழைக்கும்போது தமிழின் சுவையே ஓடிவா (பக்.109) மும்மைத் தமிழே ஓடிவா (பக்.110) சங்கத்தமிழே ஓடிவா (பக்.111) என்று தாய் நகைமுத்து அழைக்கிறாள். இங்கு அமிழ்தம்மையைத் தமிழாக உருவகப்படுத்துகிறார் பாரதிதாசன்.

பாரதிதாசன், தமிழர்கள் தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்க வேண்டும் என்று விரும்பியதால்தான் அமிழ்தம்மை ஆறுவயதை அடைந்ததும் தமிழ்தரும் தனித்தமிழ்ப் பள்ளி சென்றே (பக்.118) பயில் கின்றாள் என்று குறிப்பிடுகிறார். அமிழ்தம்மையின் தம்பியாகிய இளஞ்சேரனை நீ யார் (பக். 118) என்று வேட்ப்பனும் நகை முத்தும் கேட்டதற்கு அவன் நான் தம்பி (பக்.118) என்று பதிலுரைக்கிறான். அப்போது அந்தப்பக்கம் வந்த அமிழ்தம்மை தமிழ் நென்றுநீ சாற்றடா தம்பி (பக்.118)

என்று கூறுவதாகப் பாரதிதாசன் படைத்திருக்கிறார். சிறிய குழந்தையாகிய அமிழ்தம்மைகூட தமிழர் என்று சொல்லிக்கொள்வதில் பெருமிதம் கொள்வதாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். இது தமிழர் என்று கூறுவதில் கூச்சப்படும் மானிடர்களுக்குப் பாரதிதாசன் தரும் சாட்டையடி ஆகும். வாழிய தமிழ் மக்கள் வாழிய நற்றமிழ் வையகம் இனிதே! (பக்.118) என்னும் அடிகளில் தமிழ் மக்களை வாழ்த்துவதோடு வையகத்தில் தமிழ் வாழ வேண்டும் என்றும் வாழ்த்துகிறார். இதன் மூலம் தமிழும் தமிழரும் இவ்வுலகில் சிறப்புற்று வாழ வேண்டும் என்பதில் மிகுந்த விருப்பம் உள்ளவராகவே திகழ்கிறார் பாரதிதாசன்.

முதியோர் காதல்

முதியப் பருவத்திலும் காதல் ததும்பி ஓடுவதை முதியோர் காதல் பகுதியில் அழகாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார். வயது முதுமையின் காரணமாக எழில்தங்கத்திற்கு இனிய தமிழை இசைப்பதற்கான ஆற்றல் இல்லை என்பதை இனிக்கின்ற தமிழை அன்னாள் இசைக்கின்ற ஆற்றல் இல்லை (பக்.122) என்று கூறி வருந்துகிறார். செந்தமிழ்ப் புலவர் சொல்லின் திறம் கேட்ட காதும் ஓயும் ! (பக்.125) என்னும் பாடல் அடிகளில் வயது முதுமையில் தமிழ்ப் புலவர்கள் கூறிய கருத்துகளைக் கேட்ட காதும் ஓய்ந்து போனாலும் மனம் மட்டும் ஓய்ந்து போவதில்லை என்பதை விளக்குகிறார்.

மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் என்பதே அறம். இதனை மணவழகர் தனது நண்பர் மணிமொழியாரிடம் மனத்தில் மாசு வராமையே அறமெனும் வள்ளுவர் (பக்.128) என்றும், அறமெனப் பட்டதே இல்வாழ்க் கைஎன்றார் வள்ளுவர் (பக்.128) என்றும் கூறும் பாடலடிகள் வாயிலாகத் திருக்குறளில் வள்ளுவர் கூறும் வாய்மொழிக்கேற்ப இல்லறவாழ்க்கை வாழ்வதாகவும் கூறுகிறார். தமிழன் அறநூல்களைப் படித்து, தன் வாழ்க்கையில் பின்பற்றுவதாகப் பாரதிதாசன் குறிப்பிடும் பாங்கு சிறப்புறத்தக்கது.

உண்பது நாழி உடுப்பது நான்குமுழம்
எண்பது கோடிநினைந் தெண்ணுவ (பக்.130)
என்று ஓளவை கூறிய வண்ணம் மக்களின்
எண்ணங்கள் பல. இவ்வெண்ணங்களில் சில
ஈடேறுகின்றன; சில தோற்கின்றன என்று
கூறிநிலையா இன்பத்தைக் கூறிவிட்டு, நிலைத்த
இன்பமாகிய அன்பை அன்பின் வழிய துயிர்
நிலை (பக்.131) என்று வள்ளுவர் கூறிய
பொன்மொழியை உரைத்து அன்புக்குரியவர்கள்
மனைவி மக்கள், பேரர், உறவினர் என்னும்
இவர்களில் தனக்கு அருகில் இருந்து அன்புடன்
கவனிப்பவளாகிய மனைவியே அன்புக்குரியவர்
என்பதை அழுத்தமாகக் கூறுகிறார். இதன்
மூலம் முதியப்பருவத்திலும் காதல் எவ்வாறு
இருக்க வேண்டும் என்பதைத் தமிழிலக்கியக்
கருத்துகளிலிருந்து எடுத்தாள்வதைக் காணமுடிகிறது.

பால் கஞ்சியைப் பருகிய பின் திருக்குறளில்
உள்ள இரண்டு செய்யுள்களைப் படித்துவிட்டு
அவற்றின் பொருளினைப் பலமுறை ஆய்ந்து
விட்டு தூங்கும்போது மணியும் பத்து ஆயிற்று
என்று எழில்தங்கம் கூறுவதன் மூலம் வயதான

பருவத்திலும் திருக்குறள் படிப்பதில் ஆர்வம்
காட்டுவதாகப் பாரதிதாசன் குறிப்பிடுகிறார்.
விண்ணேறி, நிலாவாம் ஒழுகமிழ்து முழுதுண்டு
பழகுதமிழ் பாடிச் சாய்வின்றிச் சறுக்கின்றி
ஒன்றையொன்று பற்றிச் சலிக்காதின் பங்கொள்ளும்
இரண்டு மனப் பறவை (பக்.134) என்று முதிய
தம்பதிகள் தள்ளாத முதிர்ப் பருவத்திலும்
கொள்ளும் இன்ப நிலையைத் தெளிவாய்ச்
சுட்டுகிறார்.

முடிவுரை

சிறுவயதிலே தமிழ் மீது அளவில்லாப் பற்றுக்
கொண்டு தமிழை உயிராகவும் உணர்வாகவும்
கொண்ட பாரதிதாசன் தமிழ்மொழியை இகழ்ந்
தவனைத் தாய் தடுத்தாலும் விடேன் என்று
வன்மையாகச் சாடியவர். அவர் குடும்ப விளக்கு
நூலில் தமிழ்ப்பற்றை வெளிப்படுத்தியுள்ளமையை
இவ்வாய்வு எடுத்தியம்புகிறது.

துணைநூற் பட்டியல்

1. பாரதிதாசன், குடும்பவிளக்கு, மாணிக்கவாசகர்
பதிப்பகம், சென்னை, 1996.